

РОЖБА НА ЧИТАЛИЩЕТО

След деветоюнския преврат привържениците на сговора в селото започнаха да слухтят. Те се наложиха със сила и взеха ръководството на читалището. Условието за работа ставаха все по трудни. Наложиха се да търсим нови форми. През есента на 1927 година станах учител в Яворец. Още в първите дни проведохме съвещание по настояването на Ильо. На съвещанието присъствувахме Илия Христов, Станчо Ганчев, Ив. Неделков, Хр. Ст. Вълчев, Денка, Ильо и аз. Решихме да основем младежко въздържателно д-во "Борба". Решението ни се посрещна с радост от болшинството останали младежи и девойки от селото. Скоро при нас дойдоха Златка Христова, Събка Христова, Минка Ненчева, Мария Петрова, Войникова, Тотка Петкова, Драганчевска и др. Уредихме си уютен клуб в дома на

бай Хр. Лалев. Започнахме да се събираме всяка вечер, Закипя просветен живот. Съмдаде се задушевна другарска атмосфера. Денка започна колективно разглеждане на романа "Майка" от М. Горки. Тя разгледа и други книги. На гости ни идваха и младежи от Горна Росица.

На 1 май 1928 година у Денкини в градината и уредихме другарско празнуване с трапеза и хубави борчески песни. Злата Христова и Мария Петрова бяха добри певци. Те увлякоха всички ни. В този ден при дружеството ни се сложиха основите на наш хор. Още помня хубавото изпълнение на песента „Слушай, български народе!“...

Театралната ни дейност сега в дружеството доби най-широки размери. Ние излизахме на сцената не само с пиеси, но и с хорови песни, сола и дуети.

Тук, в д-во "Борба", получиха политическото си определение мнозинството от нас, начело със скъпия и неуморим Илич (Ильо).

Работихме с жар до есента на 1930 година, когато аз се преместих учител в Габрово. Другарите продължиха също да работят и след неговото напускане редовете на дружеството, чак до 1933 г. когато Ильо беше арестуван и пратен в затвора. След това дружеството постепенно намали своята дейност, докато през 1936 година то отново се възобнови под името "Воля".

Дейността ни в д-во "Борба" остави трайни политически и граждански следи у една генерация в Яворец, която стана ръководител и учител на по-младите от нас в борбата против фашизма.

Тези хора се вляха в един здрав и завидно сдружен колектив, който днес с радост на всички ни заема члните места във всестранный живот на Яворец и води яворчани към щастливо бъдеще!

И. Н. Н.